

Žití (život jako výkon)

Každá pravá událost musí své „dění“ (stávání se, sebe-uskutečňování) aktivně vykonávat. Žití je zvláštní vyšší (komplikovanější) formou takového vykonávání – je vykonáváním života, tedy něčeho, co sice má a musí být vykonáváno (uskutečňováno), ale co samo přichází jako nepředmětná skutečnost, „výzva“, jež má a musí být zaslechnuta a vyslyšena. Přesně a přísně vzato, „žití“ není jen výkonem mnohem složitějším, komplikovanějším, ale je výkonem jiného, nového typu, jehož charakteristickým rysem je ustavení a udržování subjektu jako „podílníku na životě“, totiž na životě, který není produktem neživota, neživých antecedencí, nýbrž spíše jakoby prostředníkem života, který teprve nastává, který teprve přichází, aby se výkonem žití teprve stal. Ale tento teprve přicházející život, nebo snad ještě přesněji, tento ještě nejsoucí život, který se připravuje „nastat“ a „být“, nutně potřebuje nějaké subjekty, které se takového výkonu bytí (a žití) vskutku ujmou. Výkon bytí – a tedy také výkon života, výkon žití – předpokládá nějakou antecedenci, něco, co tu už jest, co není součástí, složkou ani následkem přicházejícího života, nýbrž co samo je původně ještě neživé a co musí být teprve oživeno.

(Písek, 140203-2.)